

מוחאת כפיים

פעם בשבועיים עם ה. רובינשטיין

התרגשתי מאד מהמילים החמות!
 לפני שבועיים - בערב נשים בנתניה - פגשתי ידיים של אשה
 שסיפרו סיפור חיים מיוחד. סיפרתי לה אותן, תיארתי לה מה קו
 החיים שלה מתאר, ובאיזה גיל היא חוותה כל מאורע (פירוט על
 קו החיים במסגרת), ומתוך הרגל של השנה האחרונה לחשתי לה
 בצד: "את מרשה לי לכתוב את הסיפור שלך בעיתון בטשטוש
 הפרטים המזהים?"
 היא סרבה, ולכן אני לא מספרת לכן את הסיפור המופלא שלה,
 אבל פתאום הבנתי שזו הפעם האחרונה שאני מבקשת מנשים רשות
 לשתף אתכן, הקוראות, בסיפור ידיהן המיוחד, והרגשתי תחושת
 החמצה. כי זאת היתה חוויה - לתכנן במשך כל השבוע את הפרק
 הבא, ולדעת שכל כך הרבה קוראות מתפעמות יחד איתי מסיפורי
 ידיים שמשקפים התמודדות, עוצמה פנימית וצמיחה מתוך הקושי.

בשבוע שעבר נפגשתי בחתונה עם אשה יקרה, שאמרה לי בחיוך:
 "אני לא מושיטה לך יד למזל טוב, רק חסר לי שתגלי עלי סודות..."
 חייכתי בהבנה ואיחלנו מזל טוב זו לזו בלי לחיצות ידיים. ברעש
 התזמורת לא יכולתי לשתף אותה בכך שאני לא מסוגלת להסתכל
 יותר על ידיים. הצפת התמונות ששטפה את המערכת - היתה מעל
 ומעבר לכל דמיון וגרמה לכפות ידיים לרדוף אותי אפילו בחלומות.
 המעטפות, התמונות, השאלות והבירורים שהגיעו אלינו - העידו
 מעל הכל על ההתעניינות החמה והקשר שלכן למדור. ואני מודה
 לכן על כך.

פניות רבות שלכן נפתחו ב"את ודאי יודעת לבד שהמדור שלך היה
 מיוחד, ולא צריכה את המחמאות שלי, ובכל זאת..." או "בטח אני לא
 הראשונה שמודה לך, ואולי מיותר לך המשוב החיובי שלי, אבל..."
 אז, שתדענה, שמחתי עם כל תגובה חיובית שלכן. ו - - - כן!...

וכעת אל האבחונים שלנו

בלומי א. - איזו יד עמוקה יש לך, איזה עומק רגשי! יכולת הכלה,
 הבנה, יש לך גישה לילדים קטנים, ונראה שברגע קושי את שואבת
 מהם נוחם וכח. ציינת שאת בת 18+ - האם התחלת ללמוד מסלול
 חדש? כי היד שלך בהווה מראה על אי נוחות מהלימודים, התלבטות
 וסימני שאלה. מעניין לדעת באיזו התמחות בחרת, יתכן שעכשיו
 - את מרגישה לא בטוחה בלימודי המקצוע, אבל ביישום ובעבודה
 בפועל - תיהני ותגלי סיפוק.

אין לך הרבה דמויות שאת נותנת בהן אמון ומשתפת אותן. הייתי
 ממליצה למצוא דמות ראויה לשיתוף. במיוחד משום שנראה שחווית
 איזשהו מאורע טראומתי בשנים האחרונות.

נס שהצהרנו מראש על הגרלה. אחרת, איך היינו בוחרות מתוך
 כל המבול הזה?

ובכל זאת, היה לנו קשה לאכזב כל כך הרבה פונות ולכן החלטנו
 ללכת על אבחון קצר ולהעניק אותו למספר רב יותר של שולחות.

אילה ר. - כף היד שלך מספרת שאת מקורית, יצירתית, חושבת
 מחוץ לקופסה, יש לך חוש מוזיקלי מפותח (את עושה בו שימוש
 היום? כי ביד זה נראה שבעבר עשית בו יותר שימוש, וחבל). נראה
 שאת הקטנה בבית, ולכן את לוקחת אחריות (אולי טיפ טיפונת יותר
 מדי?). ציינת שאת ימנית, ביד של ההווה נראה שנישאת לפני 3 שנים
 בערך, וניכר שאת הולכת ונבנית במהלך השנים הללו.

<<

הסיפוק משמעותי לך.

את משדרת עוצמה וחוזק, אבל מבפנים את רכה, עדינה ורגישה במיוחד.

הקמתם בית חם ומוגן, ואת רואה בבית שלך ובמשפחה אי של שלווה ויציבות.

שלחת גם תמונה של בתך מ. בת ה-28.

מ. - את רכה, אנושית ואמפתית. יש בך אהבה לילדים, סבלנות ואורך רוח לתהליכים. את לא חייבת לראות תוצאות הרגע ומיד, אלא מוכנה לספוג במתינות התקדמות של פסיעה אחר פסיעה. את יודעת לשתף ברגשות, אהובה מאד על הסובבים אותך. אני משערת שאת גוננת או שאת עובדת בטיפול פרטני עם ילדים. לפעמים קשה לך קצת לומר "לא". את מוצאת את עצמך מסכימה לבקשות שאולי היית רוצה לסרב להן. יש בך כנות וישרה פנימית, והאמת? כשאני מסתכלת על הידיים שלך... הייתי רוצה גוננת כמוך לבת שלי!

חיה (46) - את אשה מקסימה, מנהיגה, מורה מצוינת, חמה ולבבית. את מורה כבר שנים רבות (אגב, את מלמדת באופן יסודי, ברור ומסודר מאד). בזמן האחרון התחלת ללמוד לימודי הוראה מתקנת. שימי לב לקו הייעוץ שהתחזק אצלך מאד ביד ימין, היד של ההווה (קו אלכסוני היוצא משורש כף היד ומתקרב אל הזרת). המקצוע מאד מתאים לך. נראה שתעשי במקצוע הזה חיל. יש לך ילד אחד שמנגן לך טיפונת על המצפון (כשאני כותבת טיפה - זה הרבה, רק שאני מנסחת בעדינות...). כדאי לך להיות מודעת ולתת לו תשומת לב בדרכים אחרות.

ג.ב. (בת 36+) - את אשה נעימה, אנושית ונחמדה, מאד מסודרת ומאורגנת. יכול להיות שבתקופה האחרונה העבודה קצת פחות נוכחת לך בחיים? כך זה נראה מתוך תמונת כף היד שלך.

זוג החברות מירושלים, פ.ש.ו.ט. - ציינתן שאתן חברות טובות, שונות מאד, ושאלתן "אם אנחנו כל כך שונות, עד שכל הסמינר צוחק על החברות שלנו - - מה מצאנו זו בזו?"

<<

הרבנית י.ל. (כינוי בדוי לפי בקשתך) - שלחת את התמונות באנונימיות. לא ציינת את השם האמיתי שלך, ולמרות זאת - אי אפשר היה להתבלבל. היה לי ברור שאת חבר. (מבנה כף היד שלך מכונה בשפת הכירולוגיה - "מבנה כף יד רוחני").

אני חייבת לגלות לכן, קוראות יקרות, שכשראיתי את כף היד של הרבנית י.ל. היה לי ברור שזו לא סתם גברת י.ל. אלא מדובר ברבנית. ואמנם, הסקרנות היא מידה מגונה, אבל... לא התאפקתי והתקשרתי למספר שצוין במעטפה. "אני אשה פשוטה", היא ענתה לי, "אני ממש לא רבנית. מה שאמרת לגבי בעלי - זה אכן נכון. הוא דיין גדול, אבל אני סתם אשה".

אז אני רוצה לשתף אתכן בכפות הידיים של רבנית דגולה שלא מבינה עד כמה היא מיוחדת.

יש לך המון הערכה לתורה ולזכות להיות שותפה לה בביתך (כרית בצד היד). ניכר ביד שאת מתמסרת מאד לתורה של בעלך ונמנעת מלבקש עזרה (העיקול בקו הלב שפונה כלפי מעלה). יש ביד חיבור חזק לערכים ואמונה עמוקה בבורא עולם. התפילות שלך מצוירות גם הן לעומק ביד, ובעיקר העונה והפשטות.

לע.ש. (44) - את אישיות חינוכית (מורה?) את אצילית וערכית במיוחד, חכמה, פועלת מתוך שיקול דעת וחשיבה. אני בטוחה שהתלמידות שלך זוכות במורה פנימית ואמיתית. שלחת גם תמונה של בתך בת ה-14 ושאלת לגבי הקשר ביניכן. לא התפלאתי לראות שזו בתך - כפות הידיים שלה מראות שהיא מגיעה מבית חם, אוהב וגדוש בערכים. הילדה שלך מרגישה בטחון פנימי באהבה של אמא, והיא מלאה ברצון ללכת בדרך של ההורים. אשריכן!

לגברת ש. (50) - את אשה אמיצה, לא נבהלת מקושי, חרוצה ועמלנית, אבל גולת הכותרת היא ההשקעה שלך בילדים! ביד מרגישים שהם מרכז עולמך! את קשורה לכל הילדים שלך, אבל יש בת אחת שאת מרשה לעצמך לשתף אותה ומרגישה שהיא מבינה אותך גם בלי מילים.

בעבר, עבדת קשה יותר, והיום את עובדת עם הרבה יותר הנאה ובחירה. בכלל, היום את לא עובדת רק בשביל הכסף, אלא גם

<<

בו לאורך כל השנים, וזה כנראה מה שהחזיק אותו והחזיר אותו הביתה. מעריכה אותך מאד. יש הרבה מה ללמוד ממך.

ואני רוצה לסיים במכתב המרגש ביותר:

לכב' גב' ח. רובינשטיין.

אני ממש מוחאת לך כפיים. הצלחת לרתק אותי למרות עיסוקי הרבים. רצייתי לשאול: יש לי ילדה משותקת בת 6 (מחלה ניוונית). אני יודעת שהיא מרגישה הכל ומגיבה בקולות שאיננו מבינים. האם גם אצלה אפשר לנתח כף יד ולדעת מה היא מרגישה כלפי משפחתה וכד'?

תודה מראש, צילה.

המכתב שלך נגע לליבי. הצטערתי שלא צירפת את תמונות כף ידה. אשמח לעזור לך אם רק אוכל. את מוזמנת לשלוח את תמונות כף ידה של בתך אל המערכת.

מניפה לכולן יד לשלום, ומאחלת לכן ולי שנמשיך תמיד לצמוח ולגדול ונראה את השינויים היפים האלו גם בידיים!

חברתה לצוות, המו' ש. "היא חולה", ציינה הכירולוגית בכאב. "היא לא!" טענה חיה בתוקף. "בואי נקווה שאת צודקת", חתמה הכירולוגית את הוויכוח. חלפו מספר חודשים והבשורה הכואבת התפשטה: המורה האגדית להיסטוריה נפטרה.

חשוב לי לציין, אלו לא עתידות. היא באמת היתה חולה מאד באותה תקופה, אבל בגבורת נפש בלתי רגילה, שאפיינה אותה תמיד, באה לסמינר ושמרה במאמצים עילאיים על החיים הרגילים, כשרק אנשים בודדים יודעים על מחלתה.

אין עתידות בקו החיים, עתידות יודע רק בורא עולם, אבל קו החיים נותן תמונה משקפת על המצב הבריאותי/הנפשי בהווה.

אני מתארת לעצמי שהיית רוצות לבחון כעת את הידיים בהתאם למאפיינים שאביא, אבל צר לי לאכזב אתכן... אלו דברים שניתן לקבוע רק אחרי עיון מעמיק ביד, שמבוסס על הרבה הרבה פרטים קטנים ומורכבים, לא משהו שאפשר לתת אותו כך, על קצה האצבע, בכמה שורות במדור. והדבר האחרון שאני רוצה הוא חרדת שווא היסטורית של קוראות טובות ובריאות, שתפרשנה לא נכון קווקים מסויימים וכדומה...

דבר נוסף שכן אפשר לראות בקלות בקו החיים, לא בהקשר הבריאותי, זה אישוש נוסף לאופי החברתי.

קו חיים בעל רדיוס צר - אופייני לאנשים שקטים וביישנים.

קו חיים בעל רדיוס רחב - אנשים ידידותיים, פתוחים ומוחצנים.

אז ככה:

פ.ש. - את הרכה, המכילה והנותנת אמון. את נותנת לחברתך ח.ט. את הבטחון שהיא שווה, מוצלחת ואהובה.

ח.ט. - את דרמטית, משמעותית ובעלת נוכחות מרשימה מאד, מוקפת בהרבה חברות סביבך, בעלת חשיבה לא שיגרתיית ושאפתנות חזקה מאד.

ברור שאתן משלימות האחת את השניה. ח.ט. מכניסה ענין וגיוון בחברות, ופ.ש. נותנת את הרוגע והיציבות.

אתן משלימות כל כך יפה זו את זו, שאין לי אלא לאחל לכן - המשך ידידות פורה!

לבאבי מרחובות (65) - אולי הייתי צריכה לפתוח ברשימת תכונות ומחמאות שרואים לך ביד, אבל - - - יש לך ילד (נראה שבן ולא בת) שאיתגר אותך מאד. ביד של העבר רואים שנים קשות. לפי הכאב והקושי בתקשורת מולו - נראה שהוא התרחק מאד מהדרך. אני מתרגשת לראות ביד של ההווה את השיבה שלו הביתה ליהדות, לקיום התורה ולמשפחה. רואים ביד של העבר כמה אמון נתן

ורגע לפני חתימת המדור, נזכרתי שלא הרחבנו על קו החיים. (מבחינתי, הוא אחד הקווים המעניינים ביותר ביד.)

קו החיים הוא הקו הראשון שאני מתבוננת בו, אבל האחרון שאני מדברת עליו בקול לעיני קהל.

אז דבר ראשון - איפה הוא נמצא?

קו החיים הוא הקו התחתון משלושת הקווים הבולטים המופיעים בכל יד.

הוא מתחיל מעל האגודל ומתעגל לכיוון שורש כף היד.

בקו החיים רואים מצב בריאותי עכשווי (ולא תוחלת ואורך חיים). כשלמדנו בשיעורי כירולוגיה על קו החיים הסתכלנו על הרבה כפות ידיים, במטרה לאבחן את הקו הזה נכון.

השותפה שלי, חיה, הגיעה באותם ימים לחדר המורות בסמינר שבו היא מורה ואיבחנה את אחת מחברותיה לצוות.

היתה זו מורה נדירה להיסטוריה (היא לימדה גם אותי והיו לה שיעורים שאני לא שוכחת). חיה ראתה את קו החיים של המורה הזו, והתפלאה. ראו בקו החיים שהמורה הזו חולה מאד, אך המורה הופיעה יום יום בסמינר, תפקדה ולימדה כרגיל. "חני", היא התקשרה אלי מהסמינר, "הכירולוגיה הזו היא קשקוש. עובדה, אני רואה על המורה ש. שהיא חולה, ואני יודעת שהיא בריאה!".

בשיעור כירולוגיה הבא, חיה ציירה לכירולוגית את קו החיים של